

Prof. dr hab. n. med. Aleksander Sieroń
Konsultant Krajowy
w dziedzinie Angiologii
Katedra i Oddział Kliniczny Chorób Wewnętrznych,
Angiologii i Medycyny Fizykalnej
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego
ul. Batorego 15, 41-902 BYTOM
☎/Fax: (+48 32) 786-16-30. 786-16-32

Bytom, dnia 10.01.2017r.

O P I N I A

Uzyskanie istotnej wiedzy o pacjencie, w tym zwłaszcza na etapie podstawowej opieki zdrowotnej jest, co oczywiste, jednym z podstawowych czynników powodzenia terapeutycznego. W przypadku podejrzenia patologii układu sercowo-naczyniowego wdrożenie do praktyki lekarskiej nieskomplikowanej i relatywnie taniej metody umożliwiającej wykrycie i oszacowanie wielkości niedokrwienia mięśnia sercowego może mieć znaczące przełożenie na zdiagnozowanie i leczenie pacjentów.

Biorąc pod uwagę fakt, że niezależnie od terminalnych skutków niedokrwienia mięśnia sercowego, do których należy martwica mięśnia sercowego, występowanie obszarów niedokrwionych może wpływać także na powstawanie zaburzeń rytmu serca, co w niektórych przypadkach może prowadzić do udarów niedokrwieniowych mózgu.

W związku z powyższym poszukiwania metody diagnostycznej mającej dobrą czułość w wykrywaniu niedokrwienia mięśnia sercowego, a także relatywnie łatwej w użyciu jest w dalszym ciągu w sferze zainteresowań wielu badaczy.

System SATRO oparty o ocenę i analizę zapisu elektrokardiograficznego umożliwia przesiewową ocenę pacjentów niezależnie od subiektywnie przez nich ocenianego stanu zdrowia. Nieinwazyjny i nieskomplikowany w obsłudze system SATRO może być obsługiwany, co podkreślam, także przez odpowiednio przeszkolony personel pomocniczy, aby celem wyciągnięcia wniosków w końcowym etapie trafić do lekarza.

Biorąc pod uwagę współczesne trendy, w których wykorzystuje się nowatorskie, komputerowo zaawansowane metody oceny stanu zdrowia pacjenta, jak np. w USA badania ultrasonograficzne mogące być wykonywane przez średni personel medyczny, system SATRO wpisuje się we współczesny trend zmniejszający obciążenie lekarza.

Opinię wydaję na prośbę profesora Jerzego Janickiego, opierając się zarówno na literaturze poświęconej systemowi SATRO, jak i własnych doświadczeniach klinicznych z tym systemem.